

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 5330
Ημερομ. Κατάθεσης: 14/5/2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θεσσαλονίκη, 14/5/2025

- Του:** Βελόπουλου Κυριάκου, Προέδρου του Κόμματος, Βουλευτή Β3' Νότιου Τομέα Αθηνών
- ΠΡΟΣ:** Την κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
Τον κ. Υπουργό Υγείας
Τον κ. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
- ΘΕΜΑ:** **«Αίτημα των συμπολιτών ΑμεΑ για άρση της διακοπής του προνοιακού επιδόματος του ΟΠΕΚΑ σε περιπτώσεις οιασδήποτε μερικής απασχόλησης ή εργασίας μειωμένου ωραρίου»**

Κυρία, κύριοι Υπουργοί,

Το προνοιακό επίδομα βαριάς αναπηρίας του ΟΠΕΚΑ δεν αποτελεί «εισόδημα» ή επίδομα ανεργίας, αλλά δίδεται ως μέτρο υποστήριξης με αντισταθμιστικό χαρακτήρα προς κάλυψη των αυξημένων αναγκών σχετιζόμενων με την αναπηρία, μη καλυπτόμενες από τον κατώτατο ή μερικό μισθό. Σύμφωνα όμως με συμπολίτες ΑμεΑ, διακόπτεται σε περιπτώσεις οιασδήποτε εργασίας μερικής απασχόλησης ή μειωμένου ωραρίου (πέραν της υπαγωγής σε ειδικά Προγράμματα ΟΑΕΔ ή ειδικών επιδοτούμενων θέσεων Κοιν.Σ.Επ. Ένταξης ΑμεΑ).

Η διακοπή καταβολής του αναπηρικού επιδόματος είναι καθόλα άδικη αφενός γιατί αντίκειται στην ανθρώπινη ψυχική, κοινωνική και βιοποριστική ανάγκη για εργασία αφετέρου γιατί αντιτίθεται στη συνταγματική (άρθρο 22Σ παρ. 1 και άρθρο 21Σ παρ. 6) και υπερεθνική κατοχύρωση του δικαιώματος στην εργασία/επαγγελματική ένταξη των ατόμων με αναπηρία (Σύμβαση ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των ΑμεΑ, άρθρα 27 και 28). Επιπλέον, η διακοπή παραβιάζει τις Αρχές της Αναλογικότητας και της Μη Διάκρισης, καθώς δε διακόπτεται στις περιπτώσεις αναπηρίας ψυχιατρικής φύσεως με γνωμάτευση από Μονάδα Ψυχικής Υγείας, βάσει του Ν. 2716/1999 (Α' 96), και του άρ. 23 του Ν. 4488/2017, Α' Τεύχος, ΦΕΚ 137, παρ. 1.

Η διακοπή του επιδόματος αναπηρίας στην περίπτωση που το άτομο απασχολείται **αποδεικνύει ότι για εσάς η αναπηρία εξισώνεται με την ανεργία και δεν αποτελεί ενίσχυση των ΑμεΑ με στόχο την κάλυψη των πρόσθετων αναγκών που η αναπηρία δημιουργεί.** Η ισχύουσα Νομοθεσία (Ν. 4331/2015, άρ. 13 και Ν. 4488/2017, άρ. 23 Απασχόληση λόγω ψυχικών παθήσεων) επιτρέπει τη διατήρηση του επιδόματος για περιπτώσεις ψυχικών παθήσεων, αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι: «Η εργασία δεν αναιρεί την αναπηρία ούτε και η αναπηρία την ψυχική και κοινωνική ανάγκη για εργασία». Το ίδιο αυτονόητα θα έπρεπε να ισχύει για κάθε είδους αναπηρία, καθώς όλοι οι συμπολίτες ΑμεΑ με βαριές αναπηρίες έρχονται εφ' όρου ζωής καθημερινά

αντιμέτωποι με δυσθεώρητα έξοδα - δαπάνες λόγω των ιδιαιτεροτήτων τους (μετακινήσεις, θεραπείες, φυσικοθεραπείες, ιατρικές δαπάνες, φαρμακευτική περίθαλψη κ.ά.), τα οποία σε καμία περίπτωση δεν καλύπτονται από έναν μισθό και δη μισθό από μερική απασχόληση.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους, εύλογα οι πολίτες ΑμεΑ αιτούνται τη διατήρηση του προνοιακού επιδόματος και τη λήψη μέτρων, ώστε όλες οι μορφές αναπηρίας (ψυχικές/νοητικές παθήσεις και σωματικές αναπηρίες) να αντιμετωπίζονται ισότιμα σε σχέση τόσο με το δικαίωμα στην εργασία όσο και με το δικαίωμα στα όποια επιδόματα. Η διατήρηση των ως άνω δικαιωμάτων συμβάλλει ουσιαστικά στην άρση του κοινωνικού αποκλεισμού των ΑμεΑ και στην ισότιμη αντιμετώπισή τους, αποτελώντας συγχρόνως ένδειξη ελάχιστης κρατικής πρόνοιας.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

Προτίθεστε να προχωρήσετε σε ρύθμιση για την αποσύνδεση του προνοιακού επιδόματος από την εργασία και την επέκταση της δυνατότητας διατήρησής του σε όλους τους ΑμεΑ, ανεξάρτητα από τον τύπο της αναπηρίας ή/και τον φορέα εργασίας;

Ο ερωτών Βουλευτής

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ